6de Jaargang. Curacao den 9n Februari 1889. N° 267

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE JONGSTE ENCYCLIEK VAN Z. H. Leo XIII.

—o—

Alweder hebben wij uit de handen van onzen hoogvereerden Opperpriester Paus Leo XIII in zijn laatste encycliek een geschenk mogen ontvangen, dat eervol in de rij der voorgaande treedt, ja die zelfs nog overtreft. Wellicht vinden wij later een gelegenheid, die in haar geheel aan onze lezers te genieten te geven. Tot zoolang stellen wij ons tevreden met het volgende van den inhoud.

De H. Vader begint zijne encycliek met een dankbetuiging aan God voor de vertroosting, hem ter gelegenheid van zijn gouden priesterjubilé geschonken, alsmede aan de bisschoppen en de katholieken voor de menigvuldige bewijzen van liefde, hem in het jubeljaar gegeven. Het katholiek geloof en het godsdienstig gevoel zijn daardoor verlevendigd en deze bewijzen van hulde, genegenheid en liefde hebben hem te midden van zijn bedruktheden groote vreugde en veel verlichting verschaft.

De hulde toch — zegt de Paus — die Ons van alle zijden gebracht werd, getuigde ten duidelijkste, dat de geesten en harten in alle landen zich wenden naar den Stedehouder van Jesus Christus; dat, bij overal drukkende rampen, de menschheid met vertrouwen opziet tot den Apostolischen Stoel als tot de eeuwige en zuivere bron van behoud, en dat in alle streken, waar Katholieken gevonden worden, de Kerk van Rome, zooals haar toekomt, als de moeder en de leermeesteres van alle Kerken met vurigen ijver en de hoogste eenstemmigheid gehuldigd en geëerbiedigd wordt.

De H. Vader noemt vervolgens alles op wat hij verlangt te doen, om de geesten te verlichten en hun door zijn encyclieken te toonen, waar, te midden der valsche leeringen onzer dagen de waarheid te vinden is. De Paus doelt hier vooral op de heiligheid des levens: want het is niet voldoende het geloof te belijden en te verkondigen, maar men moet het ook in daadwerkelijken zin in praktijk brengen door zijn geboden op te volgen.

Immers — gaat Leo XIII voort — behalve de belijdenis des geloofs is den Christen de beoefening noodig van de christelijke deugden, waarvan niet alleen het eeuwig heil der zielen afhankelijk is, maar ook het ware geluk van de menschelijke samenleving en de maatschappij.

Voorzeker, indien men nagaat op welke wijze het leven besteed wordt, dan is er wel niemand, die niet zal inzien, dat de zeden, zoowel der maatschappij als der individuen, grootelijks van de evangelische voorschriften afwijken. Maar al te zeer schijnt het woord van den apostel Joannes op deze dagen toepasselijk: „Alles wat de wereld is, is begeerlijkheid des vleesches, begeerlijkheid der oogen en hoovaardij des levens." (I. Ep. II. 16).

De meesten toch vergeten vanwaar zij gekomen en waartoe zij geroepen zijn, hebben al hun zorgen en gedachten gericht op de nietige voorbijgaande goederen; in strijd met de natuur, en met geheele verwarring der gestelde orde dienen zij vrijwillig datgene, waarover, zooals de rede zelve hun toeroept, de mensch behoort te heerschen.

Daarna wijst de H. Vader op de koortsachtige zucht naar weelde en genot, die den onbeteugelden gelddorst verwekt, waarbij zich voegen de aanloksels tot onzedelijkheid.

Wij bedoelen — zegt de Paus — de goddelooze en wulpsche schouwspelen; de boeken en dagbladen, uitgegeven om de deugd te bespotten en de ondeugd te verheerlijken; de schoone kunsten, die, ten dienste van het leven en tot een geoorloofd genot des geestes in het leven geroepen, misbruikt worden tot prikkeling der slechte begeerlijkheden.

Niet zonder vrees ook kan men de toekomst te gemoet zien, omdat voortdurend nieuwe zaden van het kwade in het hart van de jeugd worden uitgestrooid. Gij kent de inrichting der openbare scholen: aan het kerkelijk gezag wordt in deze geen plaats meer overgelaten; en waar men juist de zoo teedere gemoederen met ijver en zorg moet vormen voor de beoefening van de christelijke deugden, wordt over de voorschriften van den godsdienst meestal gezwegen.

—

Als een der groote oorzaken van het kwaad noemt hij het onderwijs, waarbij de godsdienst gebannen is. De voorstanders van dit stelsel nemen, met terzijdestelling van het godsdienstig geloof, alleen de rede tot gids. Zij beweren dat alles wat in de wereld is, stoffelijk is; dat menschen en dieren denzelfden oorsprong hebben en er worden er zelfs onder hen gevonden, die twijfelen aan het bestaan van God zelf en daardoor vanzelf als heidenen in de grofste en afschuwelijkste dwalingen vervallen. Het rationalisme, materialisme en atheïsme hebben op die wijze het socialisme, nihilisme en anarchisme voortgebracht, als een noodzakelijk gevolg van deze beginselen, omdat men den katholieken godsdienst, welks goddelijke oorsprong door zóó schitterende wonderen duidelijk bewezen wordt, verworpen heeft.

Verder verklaart de Paus, dat God nochtans de volken vatbaar voor genezing heeft gemaakt, maar dat het eenige geneesmiddel is: het geloof aan de goddelijke waarheden en het beoefenen der deugden, welke het meebrengt.

De katholieken zijn daarom gehouden de plichten te vervullen, welke het H. Doopsel hun oplegt en te strijden tegen alles, wat den opstand der zinnen wekt. Het doopsel heeft niet de begeerlijkheid weggenomen, maar stelt ons in staat ze met goed gevolg te bestrijden met de wapenen, welke ons de H. Kerk geeft. En het moet worden verkondigd, dat het in de raadsbesluiten Gods ligt, dat de menschen hun heil slechts door strijd en leed kunnen bekomen. Onze Lieve Heer zelfs heeft deze wel willen doorstaan door ons door Zijn lijden vrij te koopen, en Hij heeft dezen regel ook nagelaten aan Zijne leerlingen.

Maar in plaats daarvan hebben de slechte voorbeelden en de dwaalleeringen veroorzaakt, dat in onze dagen vele lieden zich schamen christen te zijn, zelfs er verre van af zijn zich hierop te beroemen. Dit is, zegt de Paus, een verfoeilijk iets en het grootste kwaad: want welk heil is er te wachten, als de menschen nalaten voortdurend en in het openbaar naar de voorschriften van het Evangelie te handelen?

Zeker zijn de plichten, uit deze voorschriften spruitend, talrijk en gewichtig, maar dit is juist een reden, om, evenals men dagelijks aan zijn lichaam het dagelijksch brood geeft, ook aan de ziel iederen dag de noodige deugd te verschaffen, en dit wordt alleen verkregen door het gebed. Allen behooren zich dan de heilige gewoonte van bidden eigen te maken en voornamelijk moet hun gedrag daarmee in overeenstemming zijn. Het gebed toch beschermt ons niet slechts tegen de ondeugd, maar het bewaart en versterkt ons geloof.

—

Vervolgens richt de H. Vader zich tot de priesters, aan wie God de bediening van Zijn Geheimen heeft toevertrouwd. Hij herinnert hun dat zij het licht der wereld zijn en dat de ziel van den priester juist om die reden met een bijzonderen luister moet schitteren.

Daar zij geroepen zijn om te onderwijzen moet hun vlekkelooze levenswandel de welsprekende verklaring van hun leering zijn. Immers, zoo alle menschen er naar streven moeten, een reinen levenswandel te leiden en zich niet te zeer aan de vergankelijke dingen mogen hechten, hoeveel te meer moeten dit de priesters dan beoogen.

Het is daarom niet genoeg voor hen, zich niet aan hun hartstochten over te geven, de heiligheid van hun leven vordert, dat zij aan den dienst

FEUILLETON.

SIN NINGUN JIOE.

UN NOVELA DI BAVO.

Sigimentoe.

—o—

"Mi a corda un cos" é pastor dici por fin, siguiendo hilo di su conversacion. „Segun boso lo ta informá probablemente, a socede ajera 'noche, net dilanti di bo cas si mi no ta equivocá — un desgraciabieu tristoe."

"O si" senjora Molenaar a interumpiéle coe viveza, "nos mes a tendé nan grita judanza ..... pober homber!"

"Ciertamente, pero mas pober ainda ta é muhé i é jioe; é desgraciado tabata un remadó di boto, i el a hogá largandoe atras un muhé maloe, den ultimo periodo di mal di pechoe, i un jioe homber chiquitoe di casi dos anja. Tabata hustamente mi intencion di implora boso caridad p'é dos criatura nan aï."

"I coe razon, Molenaar a contestéle, "pasobra bo sabi, koe nunca bo a pidi en vano na mi esposa, mi tesorera, na semehante caso caridad pa hende nan verdaderamente infeliz."

"Esaï mi sabi, i ta p'esaï tambe boso ta di promé na kende mi ta dirihí mi. Ma despues di tur lo ké, mi a mira i tende aki awe anochi, é limosna, koe mi a bin pidi boso, a birá un cuestion di menos importancia, na comparacion di es un koe lo mi bai proponé boso."

"Ma ni Molenaar ni su esposa, koe den di esai a stop di jora, no a comprendé ainda claramente, ta kiko é pastor tabata meen, i nan un a kedá mira otro.

"Segun mi a bisa boso," é pastor a continuá coe calma, despues di tuma un bon sneif, companjera inseparable den tur momentoe importante di su bida ...... "Segun mi a bisa boso, é desgracia dolorosa a largá tras un biuda gravemente maloe i un jioe chiquitoe.....

"Pober jioe," Senjora Molenaar a suspirá, mientras su cara a birá rosá. Probablemente e pastor, intencionalmente ó casualmente, a primí riba é palabra nan, un jioe chiquitoe di dos anja, i awor Senjora a adiviná é idea, é plan formá pa é pastor.

"E mama por biba á lo menos algun siman ainda, i despues ...."

"Anto su jioe ta un huérfano," Senjora a interumpiéle coe dulzura, manera un hende koe ta papia coe n'é mes ..... "I com é jioe ta?" el a puntra purá, como si el tabatin miedo, koe e pregunta lo por a hoguéle.

"O, el ta masjá masjá bunita, coe un cabei blond koe ta kleer te riba su garganta, i un par di wowo blauw, koe ta hortá curazon di hende."

"Mi sonjo, mi delicia." Senjora dici poco poco, ma basta duroe, koe e otro nan por a tendéle.

"I el ta papia i ta kekkel coe ta un gustoe ...." "Sjon Stor" "el ta jama mi ..... verdadeaamente ta un criatura masja gracioso."

"Molenaar a larguele sigui, el tabata sabi awor kiko tabata obheto di é pastor i tambe koe su esposa lo aceptá e idea di tur su curazon. E mes cordamentoe el tambe a jega di formá, ma di un manera asina lihé, koe el no a sigui corda seriamente ai riba.

"Probablemente el tabata spera ainda koe por fin un dia cieloe lo por ta duná nan é prenda, koe nan tabata desea asina tantoe. Ma awor toch koe un circunstancia asina bon a presenta, pa haci un accion nobel i sastifacé den limite di lo posible é gran deseo di su esposa, el a determina di acepta é plan coe man habri. Mientras tantoe el tabata evita, koe su bista ne contrá coe di su esposa, koe tabata busca di miréle, afin koe el por a ponéle na altura, koe e proposicion, maské el no tabata claramente esplicá, pero si facilmente di comprendé, a cai den bon tera. El tabata kier koe su esposa apojá promé e proposicion di é pastor, afin di kita tur clace di aparencia, koe el por a ehercé algun influencia riba é resolucion koe lo worde tumá.

"Lo bo a comprendé caba quizas kiko mi ta men, sin koe mi tin di splica mi mas aleuw," e pastor dici despues di algun seconde di silencio .... "Como Senjora ta deseo asina tantoe di tin un jioe, podisé lo el ta dispuesta na acepta é cuidaonan maternal pa e pobercito chiquitoe, koe masja lihé lo ta sin mama"

Coe un alegria dificil pa domina Senjora a mira su esposa pa di tres bes; nan bista a contra coe otro, i e lenguaje di wowo mas elocuente koe tur palabra a duna e pastor e conviccion koe, di ningun di dos banda, lo el haja di mas menos oposicion. I maské mes el por a dudá, Senjora Molenaar a kita tur su duda posible, pasobra el a lamanta cohé su esposa brazá zunchi. Despues el a curi bai na un mesa delanti di un ventana, el a bolbe lihé coe un album habrí, i el a puntra, moestrando riba un masjar bunita potret di un mucha:

"El ta parcé es aki, pastor?" E pregunta a socede coe tantoe seriedad, koe hende por a mira claramente, cuantoe el

van Jesus Christus alle krachten van hun verstand en wil schenken; want als zij geen ijver hebben voor het zielenheil van anderen, zullen ze moeielijk het hunne behartigen. Hoofdzakelijk moeten zij echter door het overwegen van de hemelsche zaligheid een grootere liefde tot God en een grootere begeerte naar het zielenheil verkrijgen.

Nadat de Opperpriester nog het christen volk het tooneel van de ellende in onzen tijd heeft voor oogen gesteld en gesproken over de verplichtingen, die in staat zijn deze ellende weg te nemen, zegt de H. Vader, dat wij ons door de groote moeielijkheden niet mogen laten afschrikken en dat wij zeker niet wanhopig moeten worden wegens den langen duur der kwalen, waarvan wij de genezing hopen.

Daar echter de volken en natiën het tijdperk van der menschen leeftijd niet overschrijden, zoo ontvangen zij hier de belooning en de straf welke zij verdienen, terwijl de straf ook des te langer zal duren, naar gelang de misdaden grooter zijn geweest.

De Paus zet deze historische wet op voortreffelijke wijze uiteen en knoopt daaraan vast de lotsbestemming der Kerk door alle eeuwen heen. Na vervolgens te hebben getoond, dat de Kerk niets te duchten heeft, maar dat men alles moet vreezen voor de individuen of voor de staten, die de Kerk aanvallen of verachten, eischt hij nogmaals voor haar de onafhankelijkheid welke zij noodig heeft, om de weldaden die Jesus Christus over de wereld gebracht heeft, te verspreiden.

Ten slotte roept de Opperpriester de hulp in van God in de volgende roerende, hartverheffende bewoordingen:

„Mijn God," roept hij uit. „Gij ziet, hoe de stormen razen, hoe de zee woedend wordt door het geweld der golven. Gij, die alleen het kunt, beveel aan de stormen en aan de zee. Geeft aan het menschdom den waren vrede, dien de wereld niet geven kan, de rust en de orde. Mogen door Uwe genade en Uwe ingeving de menschen tot de orde terugkeeren.

Laten zij opnieuw het noodzakelijke voorbeeld geven van godsvrucht tot God, van rechtvaardigheid en liefde jegens den evenmaaste, van matigheid voor hen zelven en van de zegepraal der rede over de hartstochten. Laat hen Uw rijk toekomen en dat zij begrijpen, hoezeer zij jegens U onderdanig moeten wezen en U dienen moeten, die tevergeefs arbeiden door buiten U de waarheid en de zaligheid te zoeken.

Het leven van den mensch is een strijd op aarde. Maar Gij waakt over den strijd, Gij, die den mensch te hulp komt, om hem te doen zegevieren, Gij, die hem opheft als hij wankelt, Gij, die hem kroont, als hij heeft overwonnen."

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

PROGRAMMA

VAN HET

VOLKSFEEST,

TE GEVEN

DOOR HET BESTUUR VAN CURACAO

OP DEN 19 FEBRUARI 1889

TER VIERING

VAN DEN 72STEN VERJAARDAG

VAN

Z. M. den Koning.

1e Gedeelte.

DES VOORMIDDAGS OM 10 UUR.

VOOR HET GOUVERNEMENTSHUIS.

1°. Wedstrijd in het boegsprietloopen te water, 10 prijzen à f 0.75.

2°. Fleschtrekken in kano's, 10 prijzen à f 0.75.

3°. Driebeenige wedloop voor paren, 1e. prijs f 3.—, 2e. prijs f 2.—, 3e. prijs f 1.—.

2e. Gedeelte.

DES NAMIDDAGS OM 2½ UUR.

AAN DE OVERZIJDE, WATERKANT.

4°. Enteren (aan touwen), 1e. prijs f 5.—, 2e. prijs f 4.—, 3e. prijs f 3.—, 4e, prijs f 2.—, 5e. prijs f 1.—.

5°. Het betooverde geldstuk, 5 prijzen à f 0.90.

OP PIETERMAAI VOOR HET RAADHUIS.

6°. Wedstrijd met levende kruiwagens, 1e. prijs f 3,50, 2e. prijs f 1,50, 3e. prijs f 1.50.

7°. Ringsteken op ezels, 6 prijzen à f 2.—.

3e. Gedeelte.

DES NAMIDDAGS OM 4½ UUR.

8°. Wedstrijd in sloepen van 6 riemen, Een prijs van f 20.—

9°. Wedstrijd in sloepen van 4 riemen, Een prijs van f 15.—

10°. Wedstrijd in sloepen van 2 riemen, Een prijs van f 10.—

De wedstrijden in sloepen worden gehouden van af de brug "Koningin Emma", rondom een boei liggende ter hoogte van de plaats waar vroeger de kraan (Ranka Master) was, wederom terug naar de plaats van afvaart.

"De boei wordt van Oost naar West gepasseerd."

4e. Gedeelte.

DES AVONDS OM 6½ UUR.

AAN DE OVERZIJDE WATERKANT.

11°. Muziekuitvoering door de kapel van het Garnizoen alhier.

NA AFLOOP DAARVAN,

VOOR HET GOUVERNEMENTSHUIS.

12°. Groot vuurwerk.

De Commissie belast met de regeling van het volksfeest, noodigt de ingezetenen van Curaçao beleefdelijk uit op 's Konings Verjaardag te vlaggen en des avonds hunne woningen te illumineeren.

Zij die wenschen deeltenemen aan bovengemelde wedstrijden, worden verzocht zich vóór den 17n. Februari aantemelden bij een der ondergeteekenden.

Curaçao den 31 Januari 1889.

Namens de Commissie voornoemd,

P. DE CORTER,
President,

MR. ED. I. VAN LIER,
Secretaris.

BEZOEK VAN Z. D. H. MGR. JOOSTEN AAN HET EILAND BONAIRE.

Gedurende de vorige week waren 't voor het eiland Bonaire dagen van ongewone drukte en beweging, voor de Katholieken dagen van blijdschap en tevredenheid. Z. D. H. Mgr. Joosten, wiens komst de Bonairianen zoo lang verbeid hadden, deed toen zijn eerste plechtige intocht op het eiland, waar tegelijk door Mgr. het H. Sacrament des Vormsels werd toegediend. Dinsdag omstreeks twee ure 's middags, werd door het schip de *Alice* een schot gelost dat den bewoners van Bonaire meldde dat Z. D. H. aan boord was. Een weinig tijds daarna viel het anker op de reede. Inmiddels waren er honderden samengestroomd om Mgr. bij Zijn aankomst welkom te heeten in hun midden. Bij allen heerschte eene opgewekte en geestdriftige stemming, die duidelijk bewees hoezeer dat bezoek van hun Herder gewaardeerd en op prijs gesteld werd. Dit laatste werd ook luide door hen uitgesproken bij monde van een der kinderen die eene korte aanspraak hield bij de komst van Mgr. aan wal. Nu ging men in optocht naar de Kerk die feestelijk bij deze gelegenheid versierd was. Vóór de Kerk was een eereboog opgericht en boven den ingang prijkte het wapen van Z. D. H.

Bij het binnentreden van het tempelgebouw werd het *Ecce sacerdos* gezongen, terwijl Mgr. en de geestelijken zich tot voor het Altaar begaven. Daar sprak Mgr. een hartelijk woord tot de toegestroomde menigte, waarna de zegen met het Allerheiligste gegeven werd.

Des avonds was de gevel van Kerk en pastorie feestelijk verlicht waarbij onder anderen een paar transparanten een heerlijk effect maakten.

De Heeren der Commissie aan wie de leiding der feestelijkheid was toevertrouwd, hadden ook gezorgd dat er dien avond ter eere van Mgr. vuurwerk werd ontstoken. Den volgenden dag werd door 226 kinderen het H. Vormsel ontvangen.

Zaterdag in den morgen begaf Z. D. H. Zich naar Rincon. Halverwege werd aan Z. D. H. het welkom in die parochie toegeroepen en reed verder geëscorteerd door eene eerewacht te paard naar de Kerk van Rincon.

Alle parochianen waren daar vereenigd om den bisschoppelijken zegen te ontvangen. Ook daar was aan den ingang der Kerk een triomfboog geplaatst van frisch levend groen. Nadat Mgr volgens het kerkelijk ceremonieel door den herder der parochie aan de hoofddeur was afgehaald en de Kerk was binnengetreden richtte Z. D. H. een vaderlijk woord tot de geloovigen, dat allen daar aanwezig zeker niet weinig zal verlicht en opgebeurd hebben.

's Maandags werd daar aan 103 kinderen het H. Vormsel toegediend. Dinsdag 's namiddags bij het verlaten der parochie werd Mgr door dezelfde eerewacht te paard uit geleide gedaan tot aan de grens der parochie. Denzelfden avond nog heeft Mgr. de reis aanvaard naar Curaçao. In de beide parochiën, zoo kunnen wij besluiten—was de geestdrift bij de komst van Z. D. H. en gedurende Zijn verblijf buitengewoon en algemeen. Overal en bij allen sprak dezelfde achting en eerbied voor het Kerkelijk gezag, voor hun Bisschop en herder, overal toonde zich dezelfde liefde voor hun geestelijken leidsman en Vader.

Bonaire heeft Mgr op zijner waardige wijze ontvangen.

NEDERLAND.

Aan de nederlandsche katholieke bladen is de volgende circulaire ter opname gezonden.

Het Jubeljaar van Z. H. Paus LEO XIII is ten einde. Naar het voorschrift van den Paus, is het in de verschillende Kerken der wereld op plechtige wijze besloten. Met dankzegging aan den Eeuwigen God voor de grootsche openbaring van Zijn altijddurenden bijstand aan de Kerk, met warme gebeden voor de vrijheid en onafhankelijkheid van PETRUS' Opvolger, Christus Stedehouder op aarde.

De Katholieken in Nederland, hebben meer dan anderen reden, om met dit dankgebed van ganscher harte in te stemmen. Het heeft Z. H. den Paus behaagd, aan hunne afgevaardigden en aan hen, die tot Hem kwamen als pelgrims, Zijne bijzondere toegenegenheid, Zijne hooge liefde te toonen. Paus LEO XIII heeft hun lof geschonken: een lof, die als het verhevenste erfdeel voor hunne Zonen door hen zal worden bewaard; een lof, die tevens eene aanmoediging was, om te volharden in den goeden strijd door hen gestreden; voor de school, dat is voor de toekomst hunner kinderen; voor het geloof, de parel waar men alles voor geeft.

De dankbaarheid, die hen vervulde, hebben de Katholieken van Nederland geöpenbaard, toen zij optra-

---

tabata desea, koe e worde confirmá.

"Berdaderamente el tin algo di djele: pero espresion di e wowonan ta un poco otro," respondi tabata.

"Ma semper blauw....."

"Si, blauw uan ta, ma un blauw encantador."

"E potret den nos album." Molenaar a hinca su boca aden, "ta Kareltje, pretoe di wowo di henter familia, promé jioe di ruman muhé di mi esposa, i bo ta comprende anto, pastor, koe mi esposa lo bira mas koe fortuná, si nos jioe adoptivo — pasobra nos ta comprende koe lé bira esai — tin algun parcementoe di Kareltje.....

"O si, com jaméle, pastor? senjora mas escitá koe tristoe 'a sigui puntra.

"Esai mi no sa sigur, mi ta kere...... Piet"

"Mahos nomber; esai no ta nada, lo nos troca su nomber."

"Bo ta lubida, querida esposa," Molenaar a respondéle den un tono manera algo sintí, "koe mi tata difuntoe tambe a jama Piet....."

"Ta berdad tambe, esai mi no a corda; awor ta keda asina anto, mi bon esposo, nos jioe ta jama Piet; toch e nomber ai no ta asina mahos; na toer caso el ta muchoe mas bunita koe Jan," senjora a contesta, coe un cara jen di alegria.

"I sigur ta pa esai bo a casa coe mi anto, pa no danja muchoe bo gustoe pa toer cos bunita" Senjora Molenaar a costestá chanceando.

"Hustamente, i tambe pa mustra mundoe te na unda mi por a hiba mi abnegacion na un edad tan jóben."

"Net manera koe un bé despues di nos matrimonio, bo no kier a troca mi nomber na "*Jean*" i koe ta na mi amor patrio koe mi mester gradici, koe mi a keda conserva e nomber patrio di "*Jan*."

"Si, na bo cabezura patria; ma lo mi vinga mi, awor nos jioe lo no jama "*Piet*" tampoco, lo e jama "*Pierre*."

"Mi no tin nada contra, ma anto bo mester manda busca tambe p' ele un jaja na Suiza, i troca tambe "*Molenaar*" na "*Meunier*""

"Larga nos spera, koe lo el ta *Sans-souci*" (sin fatiga) tambe "e pastor dici.

"Famoso" senjora a dal gritoe hari: "*le meunier sans-souci* (muladó sin fatiga)"... famoso, no por ta mas bunita."

Poca dia despues Senjora Molenaar a drenta su wagen pa el bai na un di e cajanan atrás na unda e mamá di e chiquitoe "*meunier sans-souci*" ta biba. Como den e cajanan ai pasamentoe di un wagen ta un cos masjá stranja, asina tur e hendanan di ai banda un ta puntra otro ta unda e wagen coe e senjora ta bai.

Algun di nan ta sopone koe e Senjora lo por ta ruman mohé di Kaat Blommers, koe a jega di bai Francia, camina el a bira ricoe.... ma com! Un otro ta huzga koe mas sigur lo ta mama di e mucha muhé, koe algun tempoe pasá nan a jega di pone den un doosji den un stoepi, i koe Klaas Pruim bendedó di berdura na skina a tume cria; un tercera dici, koe ta parcele, koe e muhé no ta otro hende koe, Mie Loozens, koe a erf algun placa di un oom na América, i koe awor el ta hunga gran papel di "Madame" i por fin un otro, koe sa tin coestumber di sa kekkel masjá a keda ketoe, ma el a traha un tal fasoen coe su cara, como pa haci nan comprende koe el sí sabi muchoe bon ta kende, ma el no kier bisa.

Ma den tur esai e wagen a sigui su camina den e cajanan smal i susji i por fin el a stop delanti di un cas chiquitoe di dos ariba, camina hopi hende huntoe parce ta biba: á lo menos mas di mein dozijn de e kawetanan a saca cabez, na bentana. Ora e Senjora a baha for di wagen i el ta informá, den ki parti di e cas Senjora Baars ta biba — asina e muhé maloe jama — un par di cabeznan a somenta i un ratoe despues nan a bin loer na porta i nan a bai reuni nan coe e otro grupo di hendenan. Riba preguntа di Senjora Molenaar, desconoci completamente pa nan, tres di nan a responde pareuw; Senjora Baars..... bo ta men mohé di e remado, koe a haja..... auto bo mester subi ariba.... é pober mohé, auto el ta asina maloe....

Ta certa djé bo kier bai ....larga mi mustrabo camina auto."

Un djé tresnan kier a subi, ma sin muchoe compliment un otro, un mohé balente, a rankéle na su kanga di saja, i el a stoot el un banda, i dici "Para un poco" Ka, larga mi bai; ta djies mi sali cerca Mie — el tabata men Senjora Baars — anto el a bisa mi; Bet, awe un Senjora meste bini, i mi ta desea koe bo companjéle subi." Maské tur e otro hendenan i Ka tambe tabatin convicción koe ta ganja el ta ganja, i koe den su falsoe mees Ka a biséle "tende aki, un otro bé bo no ranca mi asina mas na mi pertina di saja bo a tende," toch nan tur tabatin masja respekt di moketa di Bet, di manera koe nan no por a haci otro cos sino ganja; pasobra e Bet ai, den tur cos e ta hinca su boca i tambe e ta mas gai koe nan tur."

(*E ta sigui*).

den voor het onvervreemdbaar recht van den H, Stoel op het eigen vrij en souverein bezit van den Pauselijken Staat. Maar het Jubelfeest des Pausen moet op waardige wijze worden bekroond, het protest moet zijne uitdrukking vinden in eene daad. In Nederland zelve moet een monument verrijzen, dat op onloochenbare wijze getuigt van de dankbaarheid, de gehechtheid, de onwankelbare trouw en de altijd offervaardige liefde, die de Katholieken van Nederland jegens den H. Stoel bezielen.

Op welke wijze behoort dit te geschieden!

Te 's Gravenhage zijn eenige mannen te zamen gekomen, die zich, in nadere vereeniging met één Vertegenwoordiger uit elke der Nederlandsche Provinciën, voorstellen van de Katholieke Nederlanders te vragen *vrijwillige bijdragen* tot het stichten van eene woning voor de Pauselijke Internuntiatuur bij het Nederlandsche Hof te 's Hage: eene woning, den Vertegenwoordiger van den H. Stoel in ons midden waardig.

Dit hun voornemen verkreeg de hooge goedkeuring en instemming van HH. DD. HH. den Aartsbisschop en de Bisschoppen van Nederland.

Deze Kommisie is aldus samengesteld:

Mr. J. G. de Bruijn, *President*, Mr. Th. L. M. H. Borret, Jhr. P. M. G. von Lisenne, T. C. C. ten Hagen, Mr. M. J. C. M. Kolkman, Mr. L. P. M. H. Baron Michiels van Verduijnen, A. E. Reuther, Dr. H. J. A. M. Schaepman, P. G. J. van der Schrieck, W. A. Smit, Jhr. H. J. F. J. Diert van Melissant, *Penningmeester*; Mr. J. G. S. Bevers, *Secretaris*.

Nadere bijzonderheden zullen later worden medegedeeld.

BUITENLAND.

Belgie. — Met 38 tegen 8 stemmen is door den senaat het wetsontwerp aangenomen, omtrent het gebruik van het Vlaamsch bij de strafrechtspleging in Vlaamsch België. In tegenstelling met de kamer, hebben zich over het algemeen de debatten in den senaat bij de behandeling dezer wet door kalmte gekenmerkt. Alleen Andrimont, van Luik, noemde de wet eene daad van zuivere partij-politiek, en slingerde den Vlamingen de beleediging naar het hoofd, dat zij met eene revolutie dreigen en heden, onder de vlag van de Vlaamsche belangen, verraad plegen aan de Walen, gelijk zij in 1830 hunne Noordelijke broeders verraden hebben.

— Met het nieuwe jaar is ook eene nieuwe ridderorde geboren: de Afrikaansche ster, waarmede koning Leopold, als Souverein van den Congostaat, de buitengewone verdiensten voor het beschavingswerk in Afrika erkennen zal.

— Den 30 December is te Luik eene groote vergadering van Katholieken belegd, onder voorzitterschap van mgr. Doutreloux, Bisschop der stad, om te protesteeren tegen den toestand des H. Vaders. Vier sprekers voerden het woord, waaronder de hr. Collinet, de bekende Kath. economist van België. Zij gaven een overzicht van de wording der wereldlijke macht en haar behoud door eene lange reeks van eeuwen heen; zij deden tevens de noodzakelijkheid der wereldlijke souvereiniteit uitkomen, en wezen op het Pausdom als den hoeksteen van de maatschappelijke orde. Ten slotte werd een telegram aan kardinaal Rampolla gezonden, waarin voor Z. H. eene wereldlijke souvereiniteit werd geëischt, en 's Pausen zegen afgesmeekt.

Indie. — In de 3e vergadering van het Protestantsche Zendelingen Genootschap te Batavia, werden de volgende merkwaardige bekentenissen gedaan: Men kan niet ontkennen, dat Rome in Indië onrustbarende vorderingen maakt. Vereenigd als de legerschaar der Macedoniërs, rukken de Katholieken voorwaarts, en behalen de eene zegepraal na de andere. Als godsdienst maakt de Kath. godsdienst een gunstiger indruk dan de Protestantsche. Tegen alle moeijelijkheden het hoofd beurend, biedt zich de Roomsche Kerk aan als schitterend door hare eenheid. Zij heeft één eenige belijdenis; hare Priesters en bedienaren spreken elkander niet tegen. Wat de een als geloofsartikel leert, wordt niet door den ander bestreden. Wat de organisatie betreft, staat zij ongetwijfeld veel hooger dan de onze.

De voorzitter van onzen hoogen kerkeraad wordt door de Regeering benoemd, en is gewoonlijk een staatsraad. Aan het hoofd der Roomsche Kerk hier staat een Bisschop, welke door den H. Stoel benoemd en door de Regeering erkend wordt. Deze Bisschop is in den regel een man, welke in deze landen grijs is geworden; hij heeft een groot gezag en bestuurt met vaste hand, en wordt algemeen geëerbiedigd. De belangeloosheid der Roomsche Priesters is werkelijk bewonderenswaardig. Zij deelen den arbeid met ambtsbroeders, welke zonder bezwaar van 's lands schatkist door de Regering als medehelpers worden erkend.

Deze Missionarissen hebben scholen in alle voorname steden. Deze scholen zijn, in elk opzicht, uitmuntend goed; iedereen schat ze hoog, en verscheidene Protestanten zijn niet beducht, hunne kinderen naar deze kloosterscholen te zenden. De Geestelijke Zusters geven den meisjes, welke aan hare zorgen zijn toevertrouwd, eene uitstekende opvoeding. Zij handelen met wijs overleg en zijn zeer bemind. De ijver, welke de Roomsche Priesters betoonen, door het bezoeken van gasthuizen en gevangenissen is waarlijk boven allen lof verheven. De soldaten roemen als uit éénen mond hunne hartelijkheid en geest van zelfverloochening. Volk en Regeering waardeeren als om strijd hunne ijverige bemoeiingen. Deze Priesters gaan vol moed en overtuiging overal rond, en zien ook alom het getal hunner geloofsgenooten aangroeien. Ook werken zij veel ten goede uit voor de Materialisten, onverschilligen en de gemengde huwelijken. Verschillende Protestanten, welke voor hun geloof onverschillig zijn, worden door de Kath. Priesters overgehaald, om hunne kinderen in het Kath. geloof te laten opvoeden. — De bron, waaruit deze lofredenen vloeien, is ongetwijfeld zeer onverdacht.

Italie — De Paus heeft 50,000 lires aan dr. Windhorst geschonken voor de O. L. V. kerk te Hannover, eene zelfde som aan de armen van Rome en evenveel aan de arme Italiaansche seminariën.

— De Russische Keizer heeft voor het eerst sinds jaren den Paus zijne gelukwenschen gezonden, ter gelegenheid van het Kerstfeest. De persoonlijke betrekkingen tusschen Keizer en Paus zijn vriendschappelijker dan ooit. De goede uitslag van de onderhandelingen tusschen Rusland en het Vatikaan, zijn aan de Fransche diplomatie te wijten.

— De *Moniteur de Rome* zegt, naar aanleiding van de groote protestmeeting, te Utrecht gehouden: Men kan deze edele kampioenen voor de Romeinsche kwestie niet genoeg geluk wenschen met hunne eensgezindheid en energie bij de verdediging der pauselijke vrijheid. Nederland heeft in de eerste rijen post gevat bij dezen kruistocht. God zal het er voor zegenen.

— Volgens een brief aan de *N. R. Ct.* van haren Italiaanschen correspondent heeft het Senaatslid de oud-generaal Corte een open brief doen verschijnen over Crispi's algemeene politiek, waar in nu niet door een „ultramontaan" maar door een aanhanger der revolutie en nog wel een oud-generaal, kort en goed verkondigd wordt dat Crispi het land ten verderve voert.

„Crispi kan," zoo schrijft o. a. Corte, „in alle oprechtheid gelooven, dat alles wat hij doet met vredelievende bedoelingen geschiedt; toch is het waar, dat alle zijne handelingen sedert zijne reis naar Friedrichsruhe eerder den schijn hebben, alsof hij eene oorlogszuchtige staatkunde volgt. En dit nog te meer, als men bedenkt, dat bij elke gewichtige beslissing het ten duidelijkste blijkt, hoe heftigheid en persoonlijke gevoeligheid daarop van invloed zijn geweest. De schrijver betwijfelt zeer of Italië door de staatkunde van den laatsten tijd zijne staatkundige macht en beteekenis wel vermeerderd heeft, want als het waar is, dat politieke macht bestaat in militaire en oeconomische kracht, dat is het niet te loochenen, dat Italië's militaire kracht in de laatste jaren niet in gelijke mate is toegenomen, als zijne oeconomische kracht verminderd is. Ook is het ernstig te betwijfelen, zoo gaat de schrijver voort, of er voor ons eenigerlei voordeel uit voortvloeien kan, als wij zonder eenig recht ons in quaesties mengen, waarin wij rechtstreeks niet betrokken zijn, daar eene nederlaag hoogst gevaarlijk voor ons is, en eene overwinning ons slechts weining voordeel brengen kan. Want bij den tegenwoordigen toestand van ons land zou eene verovering van grondgebied in Europa een staatkundig en eene verovering in overzeesche landen een oeconomisch gevaar voor ons zijn. Op den door ons ingeslagen weg moeten de reeds buitengewoon hooge uitgaven voor leger en vloot van jaar tot jaar toenemen, en daarom zal, indien de oorlog nog lang uitblijft, geldgebrek ons vroeg of laat noodzaken, de oorlogstoerustingen te verminderen, misschien juist in een tijd, waarin de omstandigheden ons zouden noodzaken, ons met alle kracht toe te rusten. En slechts op teleurstelling kan het uitloopen, als men verwacht—en wij zijn een heel eind op weg om uitgeput te raken—dat het zich wakker en langen tijd verdedigen zal. Dit kunnen uitgeputte landen alleen dan, als het volk gedreven wordt door godsdienstig of revolutionnair fanatisme. Willen wij steeds gereed zijn, om onze onafhankelijkheid en onze eer met succes te verdedigen, dan moeten wij zoo verstandig wezen, ons tevreden te stellen met eene politiek van vrijheid, vrede en onbaatzuchtigheid."

V. S. van N.-Amerika. — De Yankees eindigden het oude jaar met een reusachtigen *canard!* De *New-York Herald* is er het slachtoffer van geworden. Of heeft hij zelf de „eer" van de vinding? Hij bevatte althans kortgeleden een dépêche uit El-Paso, waarin werd melding gemaakt van een revolutie in Mejico onder leiding van *priesters*. Brrr!...... Vrijdag jl. zou een ontzaglijke volksmenigte in de hoofdstad Mexico het paleis van den president Porfirio Diaz hebben aangevallen. Gelukkig was er een zeer sterke paleiswacht aanwezig en kon deze over een paar kanonnen beschikken, zoodat niet slechts aan den eersten schok weerstaan werd, maar ook de aanval geheel werd afgeslagen. Bij de vreeselijke worsteling en de herhaalde losbrandingen sneuvelden niet minder dan 250 oproerlingen, onder welke 75 priesters; maar ook de paleiswacht (!) leed zware verliezen, o. a. drie generaals, vele hoofdofficieren en natuurlijk nog veel meer soldaten! De regeeringstroepen hielden voet bij stuk en .... namen 2000 oproerlingen gevangen.

Wat een talrijke paleiswacht moet dat geweest zijn, die tweeduizend man gevangen kon nemen! Een tweede Sedan!

Hierbij zou het echter niet blijven. Maandag ochtend werd een tweede dépêche van den *Herald* overgeseind, vol aanvullende bijzonderheden omtrent den „mislukten aanslag van het priesteroproer in Mexico." De gouverneur van Chihuahua, zoo heette het, had onverwijld de Kamer bijeengeroepen en alle priesters in hechtenis doen nemen. Zaterdag waren ook te Mexico zelf reeds 200 priesters gearresteerd, o. a. de Aartsbisschop in hoogst eigen persoon. Bij summier proces waren zij allen veroordeeld om doodgeschoten te worden. Allerwegen heerschte, natuurlijk, onbeschrijfelijke sensatie, wijl ieder oogenblik de openbare terechtstelling van 300 priesters kon verwacht worden. Omtrent de aanleiding tot den opstand was nog niets uitgelekt, en deze geheimzinnigheid maakte de zaak nog akeliger! Spoedig werd echter uit New-York een derde *Reuter*-dépêche geseind, inhoudende dat het geheele bericht van den *Herald* een verzinsel is, een *canard!*

En wat is nu het motief, waarom me dezen „eend" heeft laten vliegen? Is ook hiervan de geheimzinnige aanleiding onbekend? Of was het een beursmanœvre, om te contramineeren in de Mexicaansche fondsen?

Frankrijk. — Boulanger heeft bij de verkiezing in Côte d'or het onderspit gedolven. Elf duizend stemmen werden op hem uitgebracht, tegen 25,000 op Bavay der Republikeinschen, en 22,000 op Prost den radicalen candidaat. Hij wijt den slechten uitslag aan de regeering, wier verkiezingscampagne, hij schandelijk noemde. Zijn leus blijft tot nog toe kamerontbinding. De vrienden des generaals zijn even hoopvol. Zij verzekeren, dat hij, komt het ministerie te vallen, binnen eene maand president zal zijn. President der Republiek? Maar Carnot heeft verklaard op zijn post te zullen blijven, tot zijn tijd om is. Of ministerpresident? Maar de positie van het tegenwoordige kabinet schijnt veeleer versterkt. Het verkreeg na een heftig debat, waarbij het De Cassagnacs scherpe aanvallen had te verduren, een votum van vertrouwen met 90 stemmen meerderheid, ofschoon Floquet te voren het nieuwe kieswetsontwerp had ingediend, waarop de radicalen het niet begrepen hebben. Doch deze hebben het nog minder op Boulanger en de minister had, naar aanleiding van eene interpellatie Jouvenal over maatregelen tegen het Boulangisme, verzekerd, dat de regeering middelen beraamde om de republiek tegen aanvallen (van dien kant) te verdedigen. Deze verzekering wordt nader bevestigd door het bericht, dat de ambtenaars, die voor Boulanger gestemd hebben, zullen ontslagen worden en dat de verkiezing van den laatste ongeldig verklaard zal worden.

Oostenrijk. — Kroonprins Rudolf is plotseling overleden. Tot nog toe is nog niet met zekerheid te zeggen welke de oorzaak was van zijn onverwachten dood. Een ontzaggelijke menschenmassa woonde de begrafenisplechtigheden bij.

NOTICIANAN DI CABEL.

Februari 1.

Paris. — *Journal des Débats* a anunciá ajera koe den un reunion, radicalnan a tuma un resolucion urgente pa forma un bé un ministerio, koe lo pidi na Cámara di declará Boulanger como traidor.

Berlin. — Eleccion di Boulanger ta worde considerá pa Corantnan aleman manera un amenaza pa paz di Europa.

Viena. — Corantnan di Australia ta bisa, koe pa motiboe di eleccion di Boulanger, guera por bira mas menazante.

Roma. — Rei di Italia a manifestá den su discurso, koe ta necesario koe Italia haci tur su posibel pa mantené paz.

Londen. — Corresponsal di *Times* na Paris ta sigurá, koe exitacion ta grandi na Francia, i koe pueblo frances ta desea di sabi ki efecto eleccion di Boulanger a producí na Alemania i koe corresponsalnan di corantnan stranjero ta spera resultado serio

Standard ta bisa koe jioenan di Paris a haci koe eleccion di Boulanger bira un cos masjá extraordinario i koe el ta kere koe esai lo ta causa di un guera entre Francia coe Alemania.

Ministro di guera ingles a haci un discurso, bisando, koe e cosnan, koe ta menaza Europa, lo rebentá na un guera terible i koe el ta spera, koe Inglatera lo sabi di keda na expectativa (para mira).

New-York. — Situacion di trahadónan na Canal di Panamá ta bira dia pa dia mas tristoe. Gobierno di Colombia ta exihí, koe esnan, koe no tin trabao worde hi-

bá atrobé na nan tera. Barcoenan di guera frances, ingles i americáno ta protehé interes di hendenan di nan nacion na Panamá.

Dia 2.

Viena. — Ajera nan a haja Prins Rodolfo, heredero di corona di Austria, morto riba su cama. Nan ta kere, koe el a muri di un ataque di beroerte.

New-York. — Corant *Sun* ta publica un despacho di Washington, koe ta confirma, koe Bayard, ministro di Estado, a declará koe Alemania no a duna motiboe na *Casus belli* (motiboe di guera). Nan ta trata di demustrá, koe Estados Unidos meste juda Samoa p'é conserva su independencia, maské ta coe forza contra Alemania, si ta cos ta necesario. E cuestion lo ta someté na Congreso, koe lo decidí.

Un proposicion urgente (koe tin purá) a worde presentá na Cámara di Representantenan pa pidi Gobierno, di juda Samoa un bé, di tuma midinan necesario pa protehé America contra Europa i di garantiza libertad i independenci di Samoa.

Dia 4.

Paris. — Majoria di Gabinete ta pa disolucion di Cámara, ma el ta desea promé koe Escrutinio (eleccion coe briefi cerá) di lista worde remplazá pa Escrutinío di Departamentoenan, President Carnot a manifestá na algun homber politico di influencia, koe lo el no renunciá su post promé koe su término jega.

Cámara a aprobá crediet di 40 milion di franc pa defendé fronteranan di Francia.

Resultado di eleccionnan di Cote d'or, Bavay republicano 25 mil stem; Prost, radical, 22 mil; Boulanger 11 mil. Boulanger a gradici su electornan (hendenan koe ta scohe un otro) i bisa nan koe é campanja oficial tabata infame. Su partidanan dici, koe si gabinete cai, promé koe un luna lo el bira president. Boulanger dici, koe Cámara mester disolvé.

Floquet a manifestá na estrema izquierda (e partida koe ta haci di mas grandi oposicion den Cámara) koe Ministerio lo no renunciá, ma koe di lo contrario lo el pidi un voto (prueba) di confianza. Diputadonan a discutí interpelacion (pidimentoe di aclaracion) Jouvenal riba midinan toemá contra Boulangisme. Floquet, promé koe el respondé, a presentá un lei, koe ta restablecé Escrutinio di Departamentoenan, i koe ta manifestá, koe es lei no ta atentatorio (contrari) na sufragio universal. El a bisa tambe koe Gobierno ta tuma tur midinan pa sofocá atentadonan contra República. Despues di un fuerte discusion, den di cual Cassagnac a atacá Ministerio coe violencia, bisando el di tuma su ontslag, Cámará a concedé un voto di confianza na Gabinete coe 300 stem contra 210.

Londen. — O'Brien a haci un discurso violente na Manchester, na unda el a worde arestá.

Viena. — Prins Rodolfo a worde derá sin ningun pompa, masjá ketoe.

Informe oficial di Docternan ta atribuí su morto na maloe di curazon.

Roma. — Papa a bolbe cai maloe; el a bai ajera un flauw, koe a dura 30 minuut.

Dia 5.

Paris. — Nan ta sigurá den cierto circulonan koe Prins Rodolfo a worde asasiná. Nan ta haci observa també, koe toer enemigoenan di Bismarck. manera Skobeleff, Gambetta, Chans i Frederik a desparece di golpi i di un manera misteriosa.

Viena. — Noticia oficial ta bisa, koe prins Rodolfo a mata su curpa coe un revolver. Tin rumor koe causa di su morto tabata un scandal den su bida pribá.

Londen. — Post di Promé Ministro tabata ofrecé na Markies di Hartington; Salisburij lo keda encargá di Relacionnan Exterior.

New-York. — Congreso a rechazá tratado di extradicion (entregamentoe di un hende) coe Inglatera.

Madrid. — La Reina Regente a manda un telegram bai condoleere Emperador di Austria i el a ordena koe corte di Spanja lo bisti rouw tres siman largoe.

Gobierno a aprobá é correccionnan, koe Comision di Estudio di lei di sufragio universal a proponé.

Senado a discutí un Códiho Civil nobo.

Dia 6.

Paris. — Nan ta sigurá koe cambio di ministerio ta indispensable, ja koe toer ministronan no ta na fabor di escrutinio di districto.

Tabatin un duel sin resultado den Laguerre i Lacroix, pa motiboe koe Lacroix tabata strobéle, coe palabra insultante, den un discurso.

Londen. — Nan a tira un inspector di policia mata coe piedra, ora koe el tabata bai arestá Rd. P. Padden, Nan a arestá e Pader.

Sin rumor koe Sub-Secretario di Relación Exterior a worde nombrá Ministro di Inglaterra na Washington. E nombramentoe aí, koe no ta haci den cuadre di curpa diplomatico, lo causa grandi mal contentoe.

Brussel. Un tren a cai fer di brug di Groenendal (entre Brussel i Namen) pa motiboe koe un di é pilánan a zak aden: tabatien 14 morto.

Dublin. — Masjá hopi meeting (reunion) ta protestá contra cohementoe di O'Brien.

Madrid. — Demision (ontslag) di General Marin ta aceptá. General Saramanca ta nombrá Gobernador nobo di Cuba; lo e barca pa Cuba, dia 20 di e luna aki.

Dia 7.

Paris. — Ferrouillet, minister di Justicia a tuma su ontslag. Oportunistanan ta trata di bolbe forma ministerio Floquet. Freycinet a ofrece General Boulanger un cartera di minister, si ta el kier encargá el mes di formá un cabinet.

E promé compania di Canal di Panama ta disolvé (kibrá) Tribunalnan lo nombra liquitadornan (hendenan koe ta regla un asuntoe) oficial. Segun nan ta bisa, e emision nobo no a worde jená. Gobierno lo duna toer empleadonan, koe a vota pa Boulanger, nan ontslag, i el ta proponé di declará é eleccion sin ningun valor, pa motiboe koe tabatin cumpramentoe di stem.

Berlin. — Reichstag a ocupá e mes coe un proyecto pa fia 60 milion di mark pa un vloot. Nan ta reda di un alianza den Inglaterra coe Alemania pa defende hafnan de Noord.

Viena. — Un multitud extraordinaria di hende ta bisitá toer dia cadaver di Prins Rodolfo. Tin diferente noticia riba causa di su morto; ma generalmente nan ta kere, koe esái a sosodé na consecuencia di un intriga scandalosa.

Madrid. — Corantnan di conservadornan ta protestá contra onslag, koe Gobierno a doena na Marin, como Gobernador di Cuba.

[illegible]